

20 διὰ τί εἶναι οὐ δόξει μὴ ζῆν εὖ τὰ ἄλλα ζῶα λέγων, ὅτι
 μὴ πολλοῦ ἄξια αὐτῷ δοκεῖ εἶναι; τοῖς δὲ φυτοῖς οὐκ
 ἀναγκάζοιτο ἂν διδόναι ὁ τοῖς ἅπασι ζώοις δίδωσιν, ὅτι μὴ
 αἰσθησις πάρεστιν αὐτοῖς. εἴη δ' ἂν τις ἵσως καὶ ὁ διδοὺς
 τοῖς φυτοῖς, εἴπερ καὶ τὸ ζῆν ζωὴ δὲ ἡ μὲν εὖ ἂν εἴη, ἡ
 25 δὲ τούναντίον· οἷον ἔστι καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν εὐπαθεῖν καὶ
 μή, καρπὸν αὖ φέρειν καὶ μὴ φέρειν. εἰ μὲν οὖν ἥδονὴ τὸ
 τέλος καὶ ἐν τούτῳ τὸ εὖ ζῆν, ἀπόπος ὁ ἀφαιρούμενος
 τὰ ἄλλα ζῶα τὸ εὖ ζῆν καὶ εἰ ἀταραξία δὲ εἴη,
 ὡσαύτως· καὶ εἰ τὸ κατὰ φύσιν ζῆν δὲ λέγοιτο τὸ εὖ ζῆν
 30 εἶναι.

2. Τοῖς μέντοι φυτοῖς διὰ τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι οὐ
 διδόντες κινδυνεύσουσιν οὐδὲ τοῖς ζώοις ἥδη ἅπασι διδόναι.
 εἰ μὲν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι τοῦτο λέγουσι, τὸ τὸ πάθος μὴ
 λανθάνειν, δεῖ αὐτὸς ἀγαθὸν εἶναι τὸ πάθος πρὸ τοῦ μὴ
 5 λανθάνειν, οἷον τὸ κατὰ φύσιν ἔχειν, καν λανθάνη, καὶ
 οἰκεῖον εἶναι, καν μήπω γινώσκῃ ὅτι οἰκεῖον καὶ ὅτι ἥδυ·
 δεῖ γὰρ ἥδὺ εἶναι. ὥστε ἀγαθοῦ τούτου ὄντος καὶ παρόντος
 ἥδη ἔστιν ἐν τῷ εὖ τὸ ἔχον. ὥστε τί δεῖ τὴν αἰσθησιν
 προσλαμβάνειν; εἰ μὴ ἄρα οὐκέτι τῷ γινομένῳ πάθει ἡ
 ιο καταστάσει τὸ ἀγαθὸν διδόασιν, ἀλλὰ τῇ γνώσει καὶ
 αἰσθήσει. ἀλλ' οὕτω γε τὴν αἰσθησιν αὐτὴν τὸ ἀγαθὸν
 ἔροῦσι καὶ ἐνέργειαν ζωῆς αἰσθητικῆς· ὥστε καὶ ὅτουοῦν
 ἀντιλαμβανομένοις. εἰ δὲ ἐξ ἀμφοῖν τὸ ἀγαθὸν λέγουσιν,
 οἷον αἰσθήσεως τοιούτου, πῶς ἐκατέρου ἀδιαφόρου ὄντος